

Dichter bij de Goden

de magie van Poëzie

Flierefluiter

© 2021

*“Luister naar de woorden van de Grote Moeder,
die van oudsher door de mensen ook wel werd genoemd:
Artemis, Astarte, Athene, Diana, Melusine,
Aphrodite, Cerridwen, Dana, Arianrhod,
Isis, Bride en vele andere namen.”*

Iedere wicca heeft naar deze woorden geluisterd tijdens haar of zijn eerste inwijding. Ze zijn het begin van de ‘Opdracht de Godin’, een gedicht van Doreen Valiente dat van enorme invloed is geweest op de ontwikkeling van het Wicca gedachtegoed. Voor mij persoonlijk is de Opdracht van de Godin het laatste duwtje in de rug geweest dat mij op het heksenpad gebracht heeft. Nadat ik voor het eerst over moderne hekserij had gehoord ben ik er over gaan lezen en wat ik las sprak me erg aan. Het idee van een natuurreligie met een godin en een god, van rituelen en magie, jaarfeesten en esbats kwam goed overeen met hoe ik zelf tegen de wereld en spiritualiteit aankeek. De klik was er meteen, maar pas toen ik de Opdracht van de Godin las, voelde ik die ook daadwerkelijk tot in het diepst van mijn wezen. Dat is de kracht van poëzie, gedichten brengen hun boodschap niet alleen over op de rationele geest maar spreken je ook op onderbewust, emotioneel en zelfs zielsniveau aan. Een goed gedicht is magisch en in dit artikel wil ik wat meer vertellen over hoe we de magie van poëzie kunnen gebruiken binnen Wicca en Hekserij.

Wat is poëzie nu eigenlijk? Wikipedia geeft de volgende definitie: “Poëzie benut de esthetische en ritmische eigenschappen van taal zoals metrum en geluidssymboliek om betekenissen over te brengen ter aanvulling, vervanging of ondermijning van de prozaïsche, ogenschijnlijke letterlijke betekenis.” Poëzie, met andere woorden, benut bepaalde eigenschappen van woorden om de ‘normale’ betekenis te overstijgen.

Binnen de Wicca kun je poëzie vooral gebruiken om de woorden van je spells, gebeden en rituelen te versterken waardoor ze effectiever worden. Veel magische spreuken zijn van oudsher op rijm geschreven en hebben een lekker ritme dat ervoor zorgt dat ze vloeiend opgezegd kunnen worden in oplopend tempo. En hetzelfde geldt voor veel chants. Door toepassing van poëtische technieken wordt er betekenis en schoonheid aan de tekst toegevoegd en wordt de werking van de woorden versterkt. Een voorbeeld hiervan is mijn ochtendgebed:

Vrouwe, Heer
en alle Geesten mij goed gezind;
ik dank u voor deze nieuwe dag
en alles wat die brengen mag.
Juist vandaag
wil ik vrede en vertrouwen ervaren,
wil ik vriendelijk, eerlijk en dankbaar zijn,
wil ik de levenskracht laten stromen.
Blessed Be!

In dit gebed heb ik goed op het metrum gelet voor het ritme en heb ik meerdere vormen van rijm gebruikt. Deze technieken die van een normale, proza tekst poëzie maken zal ik hieronder toelichten.

**Polyhymnia,
muse van o.m. religieuze poëzie**

Als eerste heb ik bij dit gebed op het ritme door te kijken naar het metrum. Metrum is de regelmatige afwisseling van lettergrepen met nadruk en lettergrepen zonder nadruk. Deze worden schematisch aangegeven als – (met nadruk) en v (zonder nadruk). Metrum geeft een gedicht ritme, een bepaalde *beat*.

Vrouwe, Heer / en alle Geesten mij goed gezind

- v - / v - v - v v - v -

Concreet moet je proberen te vermijden om twee (of meer) lettergrepen met nadruk na elkaar te hebben of om meer dan drie lettergrepen zonder nadruk op elkaar te laten volgen. Dit verstoort namelijk het ritme van je tekst en zorgt ervoor dat het 'niet lekker loopt'

Hiernaast heb ik verschillende vormen van rijm gebruikt in dit gebed. Uiteraard eindrijm, waarbij het laatste woord van een regel rijmen op het laatste woord van een volgende regel (dag – mag), maar ook alliteratie waarbij meerdere woorden beginnen met dezelfde medeklinker (geesten – goed-gezind, blessed be), assonatie waarbij dezelfde klank een aantal keer terugkomt (alles – wat – mag), en binnenrijm waarbij meerdere woorden in dezelfde regel op elkaar rijmen (wil ik – vriendelijk - eerlijk). Tenslotte heb ik de poëtische techniek van herhaling toegepast door drie regels te laten beginnen met dezelfde woorden (wil ik).

Vrouwe, Heer

*en alle **Geesten** mij **goed gezind**;*

*ik dank u voor deze **nieuwe dag***

*en **alles wat die brengen mag**.*

Juist vandaag

wil ik vrede en vertrouwen ervaren,

wil ik vriendelijk, eerlijk en dankbaar zijn,

wil ik de levenskracht laten stromen.

Blessed Be!

Dit soort poëtische technieken maken een tekst (gebed, spell, ritueel) mooier en krachtiger en dat is op zich al een goede reden om je als wicca een beetje te verdiepen in het gebruiken van poëtische technieken en het schrijven van poëzie.

In de oude paganistische culturen van Europa stonden mensen die deze technieken beheersten zoals dichters, barden en skalden in hoog aanzien en elk pantheon kende wel een of meer goden en godinnen die poëtische inspiratie schonken zoals Polyhymnia, Bragi, Cerridwen en Brigid. Het schrijven van een gedicht werd als een heilige taak gezien, net zoals het voordragen of zingen er van. Gedichten en liederen vormen van oudsher dan ook een belangrijk onderdeel van de rituelen van de meeste religies. Ook binnen Wicca worden gedichten en liederen of chants veelvuldig gebruikt. Ze vormen enerzijds een eerbetoon, een geschenk, een offer aan de goden en zijn anderzijds als gebed, spell of ander soort gedicht een wezenlijk onderdeel van de rituelen.

Ik denk in zijn algemeenheid dat het goed is voor elke wicca om zoveel mogelijk haar of zijn eigen rituelen te schrijven en nog beter om daar ook poëzie in te verwerken. Niet elk onderdeel van een ritueel hoeft poëzie te zijn; een cirkel trekken, een godheid invoceren en een zegening uitspreken kunnen op zich allemaal prima in proza, maar toch denk ik dat elk ritueel erbij gebaat is als een of meer gebruikte teksten in dichtvorm zijn. Niet alleen omdat gedichten magisch zijn en het effect van de tekst versterken, maar ook omdat het schrijven van een gedicht voor ritueel gebruik je stimuleert om heel goed na te denken over het ritueel en over de intentie en formulering van je tekst.

Hieronder het gedicht voor mijn midzomerritueel als voorbeeld:

Litha

Midzomerzon,
voor U dit gedicht:

Schenk de levende Aarde
uw warmte en licht.
Zegen de machtige Eik
die als een vriendelijk vorst
heerst over z'n groene rijk.
Zegen het bos en alle bomen,
zegen de struiken, de kruiden
en de bloemrijke akkerzomen.
Zegen plant, mens en dier
met levenslust en kracht,
met liefde en plezier.
Bemin de vruchtbare Aarde;
en koester het leven
dat Zij u baarde.

Midzomerzon,

ik vier vandaag uw hoogtepunt:
lig me lui en loom te laven
aan uw weldadig warme gave.

Dit gedicht heb ik geschreven voor mijn midzomerritueel als geschenk voor en eerbetoon aan de midzomerzon. Ik wilde er dankbaar in benoemen wat de (midzomer)zon betekent voor het leven op Aarde. Hiernaast sluit het gedicht goed aan bij de handelingen in het ritueel. Een onderdeel daarvan was namelijk dat ik languit in het gras ging liggen en mediteerde op hoe de warmte en het licht van de zon op mijn lichaam viel en daardoor werd opgenomen.

Uiteraard had ik de inhoud van dit gedicht ook in proza kunnen verwoorden, maar door het gebruik van dichtvorm heeft het voor mij een veel mooier effect en een sterkere werking.

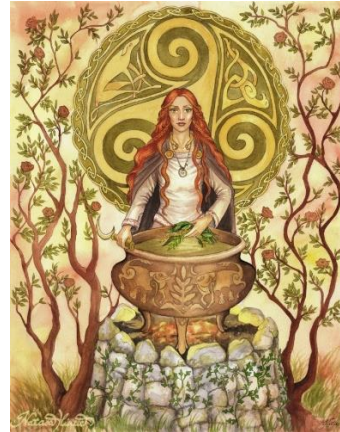
Het schrijven van gedichten is echter niet alleen aan te bevelen omdat het je rituelen verbeterd, maar het schrijven van gedichten is, net als andere creatieve activiteiten, ook een spirituele bezigheid op zich. Creatief bezig zijn, iets scheppen, een idee of gevoel vormgeven in de wereld is een magische daad. Het schrijven van een gebed, het kleien van een godinnenbeeld, het versieren van een altaar of het smeden van een athame zijn magische activiteiten.

Dit besef van de spirituele betekenis van creativiteit komt binnen het paganisme vooral tot uitdrukking in de bardengraad van het Druïdisme. Bard is de eerste graad van deze traditie en de kern hiervan is het zoeken en versterken van de verbinding met Awen door creativiteit. Awen (spreek uit als A-OE-EN) betekent 'Stromende Geest' in het Oud Welsh en verbinding hiermee geeft inspiratie, wijsheid en transformatie. Als je lekker bezig bent, inspiratie hebt, goed 'in de flow zit'; dan ben je verbonden met de Awen.

Volgens de mythologie werd Awen gebrouwen door Cerridwen om haar mismaakte en domme zoon Morfran toch nog iets goeds mee te geven in het leven. Helaas voor deze knul kwamen de drie druppels Awen die Cerridwen na een jaar bereid had per ongeluk terecht bij het keukenhulpje Gwion Bach, die vervolgens werd herboren als 's werelds meest getalenteerde bard Taliesin. Deze mythe vormt de basis van het bardendom waarbij elke bard zijn of haar verbinding met Awen versterkt en verdiept door creatief bezig te zijn als dichter, muzikant, verhalenverteller, schilder, beeldhouwer of wat dan ook om zo herboren te worden 'met een stralend voorhoofd', geïnspireerd en verlicht.

Het idee hierbij is dat je door deze verbinding met Awen als stromende geest van inspiratie en creativiteit ook je verbinding met de goden en de Andere Wereld versterkt en verdiept. Awen is immers het geschenk van de godin Cerridwen en afkomstig uit haar magische ketel die voor de Andere Wereld staat.

Het versterken en verdiepen van deze verbinding is niet alleen van belang voor barden die hun eerste stappen op het pad van Druidisme zetten, maar ook voor wiccas en andere heksen.

Cerridwen, Brouwster van Awen

Maar hoewel elke vorm van creativiteit, van bloemschikken tot origami, de verbinding met Awen kan versterken en verdiepen, denk ik toch dat voor spirituele ontwikkeling het schrijven van gedichten de meest waardevolle om te beoefenen is. Dit omdat dichten over het weven van woorden gaat, over het op zo'n manier kiezen en combineren van woorden dat hun betekenis en effect wordt versterkt, verdiept en overstegen. Een prozatekst werkt vooral op de rationele geest en kan zo kennis en wijsheid overdragen, maar in een gedicht kan deze kennis en wijsheid zo worden verwoord dat hij ook op emotioneel, onderbewust en zielsniveau wordt begrepen.

Zo heb ik me een tijd geleden eens uitgebreid verdiept in de god Cernunnos. Ik heb de afbeeldingen die van hem bekend zijn bestudeerd en heb mezelf op deze manier een beeld gevormd van de betekenis en de werkerreinen die Cernunnos had voor de Kelten.

Deze informatie heb ik verwerkt in een artikel 'Cernunnos, geheimzinnige Keltische god' (zie https://jackstoop.eu/?page_id=96). Dit artikel geeft kennis en inzichten over Cernunnos in proza gericht op de rationele geest.

Hierna heb ik ook nog veel gemediteerd met afbeeldingen van Cernunnos als focus en in geleide en creatieve visualisaties contact gezocht met deze godheid. Door deze meditatie heb ik hem op een veel directere, diepere en persoonlijkere manier leren kennen.

En deze ervaringen heb ik weer verwoord in het gedicht hiernaast over Cernunnos.

Cernunnos

Cernunnos,
Gehoornde Heer van het Woud,
Duistere God van Leven, Dood en
Wedergeboorte,
Brenger van Overvloed en Vruchtbaarheid,
Ik roep u aan:

U bent de balans
tussen torc en slang,
dag en nacht, hier en daar.
U bent de vrede
van het midden, de stilte
van de innerlijke stem.
U bent de focus
op de essentie van het Zelf,
het Leven en het Al.

Cernunnos,
toon me mijn weg
naar kennis en wijsheid;
leid en begeleid
mijn zoekende ziel;
wees mijn gids
door de Heilige Bossen
van Andersland.

Als je beide teksten leest zul je het waarschijnlijk met me eens zijn dat ze beide kennis en inzichten over Cernunnos communiceren, maar dat het gedicht de lezer op een veel dieper niveau aanspreekt. Verder geeft het gedicht niet alleen informatie over Cernunnos, maar kan het ook nog gebruikt worden om in ritueel of meditatie contact te leggen met Cernunnos en zelf de eigenschappen en betekenis van deze god te ervaren. En al deze kwaliteiten van het gedicht voor de lezer gelden in nog veel sterkere mate voor de dichter zelf tijdens het schrijven ervan.

Het gedicht over Cernunnos hierboven is het eindresultaat van een aantal meditaties over deze godheid, maar gedichten kunnen ook het startpunt van meditaties zijn. Zo kun je een gedicht een of een paar keer lezen en dan gaan mediteren. Door in je meditatie alert te zijn op je gevoelens, gedachten en andere sensaties kun je ervaren welke invloed het gedicht op je heeft, welke associaties en emoties het bij je oproept en welke, al dan niet verborgen, betekenissen het gedicht voor je heeft. Wat is de balans tussen torc en slang? Hoe voelt die aan? Hoe bereik en bewaar je die? Wordt er je een weg getoond door de heilige bossen van Andersland? Welke weg? Een gedicht kan het startpunt van een pathworking of creatieve visualisatie zijn.

Het Awen symbool

Zelf heb ik veel gemediteerd met de 'Charge of the Goddess' van Doreen Valiente als startpunt. Soms las ik het hele gedicht voor ik begon te mediteren en andere keren herhaalde ik bepaalde regels voor en tijdens de meditatie als soort van mantra. Hierdoor heb ik veel geleerd over wat dit gedicht voor mij betekent en wat het in mij oproept. Mediteren op de 'Charge' verbond mij met de Godin en het wiccapad. Maar na verloop van tijd merkte ik dat het gedicht ook een soort weerstand begon op te roepen. Regels die voorheen heel betekenisvol voor me waren, begonnen te schuren; ze verwoordden niet meer goed hoe ik de dingen ervaarde.

Ik heb toen besloten om mijn eigen versie van het gedicht te schrijven. Eerst heb ik een aantal keer gemediteerd op het hele gedicht en na deze meditaties beetje bij beetje een eerste versie geschreven. Daarna heb ik gemediteerd op regels en strofen van de 'Charge' en na afloop de corresponderende regels in mijn eigen versie bijgewerkt. Nog later ben ik gaan mediteren met mijn eigen gedicht als uitgangspunt en heb na deze meditaties de puntjes op de i gezet en het gedicht afgerond.

Het resultaat lijkt het gedicht 'Roep je ziel aan' hieronder, maar voor mij is het belangrijkste resultaat van dit hele proces van mediteren en dichten, van het verbinden met en het laten stromen van de Awen een dieper inzicht en een sterkere verbondenheid met de Goden, met Awen, met Wicca en mezelf.

Roep je ziel aan !

Luister naar de woorden van de Oude Goden,
al-omvattend, al-doordringend, al-bewegend en eeuwig,
naamloos, maar bekend als Gaya en Uranus, Isis en Osiris, Freya en Odin,
Morrigan en Dagda, Ishtar en Tammoez, Sjri en Vishnoe, Yin en Jang.

Ik ben de Grote Moeder,
ontwaar mijn gelaat
in de veranderlijke maan
en de kringloop der seizoenen.
Ik ben de vruchtbare Aarde,
de zegen van een regenbui,
grot en rots, bron en stroom,
de diepe oceaan.
Mijn schoot brengt alles voort,
ik voed en ik koester,
bemin en leg af.
Ik ben het leven en de liefde,
het lijden en de troost,
begin en einde.

Ik ben de Gehoornde Heer,
leven, dood en wedergeboorte;
mijn gezicht zijn de stralende zon
en de donkere sterrenhemel.
Ik ben het zaad en het gewas,
de jager en het wild,
de groeikracht der bomen,
de trefzekere bliksemschicht.
Ik bevrucht en bescherm,
ik bevredig en ik geef,
neem en maai neer.
Ik ben verlangen, lust en passie,
woedende, ziedende extase,
eb en vloed.

Luister naar de woorden van de Oude goden,
goedgunstig, gretig, gul, welwillend, wild en wijs,
benaderbaar als Cerridwen, Cernunnos, Artemis, Dionysos, Nerthus, Thor,
Bastet, Seth, Kali, Shiva, Danu, Donn, Tara, Ganesha, Aphrodite, Pan.

Wij zijn jouw oorsprong en bestemming,
onze levenslust stuwt je voort;
lach, dans, zing, speel en heb lief
want wij eisen geen offers of ascese,
ons eer je met een blij en liefdevol hart.

Weet dat je volledig vrij bent
naar eigen wil je weg te gaan;
met humor en eerbied, nederigheid en eer,
met kracht en mededogen zonder te schaden,
als ziel, zoekend naar schoonheid en vrede.

Leef natuurlijk, wild en magisch:
beleef de bossen, bergen, grotten;
stroom met beek, rivier en zee;
vlieg met de vogels in de storm
en brand je vingers aan het vuur.

Draai mee met het wiel;
leef, lijd en word wijs
want aan het einde van de reis,
voorbij het verlangen, leer je:
Jij bent Godin en Jij bent God.

Wees Gezegend !!!

En zo wil ik dit artikel afsluiten met hetzelfde gedicht als waar het mee begon, maar dan mij eigen versie. In dit stuk heb ik het belang en nut van het lezen, voordragen en schrijven van poëzie binnen een spirituele stroming als Wicca duidelijk willen maken en ik hoop dat de Awen in menig coven, heksenkring en heks zal stromen !

Blessed Be & /

Flierefluter

Literatuur:

Andrew Anderson (2019) [The Ritual of Writing; writing as spiritual practice.](#)

Greywolf (2011) [Awen: BDO bardic course booklet 5.](#)

Greywolf (2011) [Earthsongs; BDO bardic course booklet 6.](#)

Joke & Ko Lankester (2008) [Het magische spreukenboek.](#)

Kevan Manwaring (2006) [The Bardic handbook; the complete manual for the twenty-first century bard.](#)

Fiona Tinker (2012) [Pathworking through Poetry; exploring, knowing, understanding and dancing with the wisdom the bards hid in plain view.](#)

www.jackstoop.eu